

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนายลิขิต หงส์ลาดารมภ์ ที่ ๑ นายพรไชย เติดยภาคย์ ที่ ๒ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๓ และนายชัยพงษ์ ธรรมพীর ที่ ๔ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงินและสัญญาค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) บริษัท ซีโนบริด จำกัด ได้กู้เงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย-โอเวอร์ซีเทรดส์ จำกัด โดยมีจำเลยที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ เป็นผู้ค้ำประกันหนี้ดังกล่าวและตกลงรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมภายหลังการกู้ยืมเงินแล้ว บริษัท ซีโนบริด ฯ ไม่ชำระหนี้ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย-โอเวอร์ซีเทรดส์ ฯ แต่อย่างใด และต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ ฯ ระวังการดำเนินกิจการ และให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำทรัพย์สินของบริษัท ฯ ออกขายแล้วดำเนินการชำระบัญชีตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) โจทก์ได้รับซื้อรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ ฯ จาก ปรส. และได้แจ้งการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินให้บริษัท ซีโนบริด ฯ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันและทวงถามให้ชำระหนี้ดังกล่าว แต่บริษัท ซีโนบริด ฯ และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ยอมชำระหนี้ ปัจจุบันบริษัท ซีโนบริด ฯ ได้ถูกศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ดังนั้นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกัน จึงมีหน้าที่ต้องชำระหนี้แก่โจทก์

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๓ ยื่นคำให้การในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯล ฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ ฯ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา อันเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ปรส. ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐ โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขาย

ทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก เนื่องจากพระราชกำหนดทั้งสองฉบับมิได้มีบทบัญญัติให้ยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการขายทอดตลาด และการโอนสิทธิเรียกร้องมาใช้บังคับ

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนางอภิราพร ไพบูลย์ กับพวก ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนางอภิราพร ไพบูลย์ ที่ ๑ และนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อกับลูกค้าหลักทรัพย์และเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซี แอล สหวิริยา จำกัด และได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้กับบริษัท ฯ โดยตกลงผ่อนชำระเป็นรายเดือนๆ ละงวด รวม ๒๕ งวด ซึ่งในการทำหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ตกลงค้ำประกันโดยยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑

(๓) ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินเชื่อและหลักประกันของจำเลยทั้งสองที่มีอยู่กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซี แอล สหวิริยา จำกัด จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ

สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ได้แจ้งการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลย จากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยเพื่อให้จำเลยชำระหนี้ภายใน กำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยทั้งสองยื่นคำให้การและโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจ ดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซี แอล สหวิริยา จำกัด เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนด ๑ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลแต่การตรา ไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้ พระราชกำหนด ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘

ข. พระราชกำหนด ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของ พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจ ของ ปรส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำ ที่ ๓๐๑๓/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ผู้ร้อง เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๐๑๗/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยเป็นลูกค้าสินเชื่อธุรกิจและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยได้เป็นหนี้เงินกู้ และได้ออกตั๋วสัญญาใช้เงินชำระหนี้เงินกู้ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) โดยยินยอมชำระดอกเบี้ยด้วย ปรากฏว่าจำเลยผิดนัดชำระดอกเบี้ย และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้คืนทั้งหมด แต่จำเลยไม่ชำระหนี้

(๓) ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนดครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยยื่นคำให้การและโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต

จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ปรส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท อีส จีไอ-ซิสเต็ม จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องกู้เงินและค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและ

รับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สิน ถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการ กองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้เงินกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้

(๓) ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สิน เพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์จึงได้รับมาซึ่งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อจำเลยทั้งสองมาทั้งหมดและฟ้องจำเลยทั้งสองให้ร่วมกันชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๒ ยื่นคำให้การในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจ ดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนด การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและ กำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลแต่การตรา ไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้ พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ป.ร.ส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองมิได้มีบทบัญญัติให้ยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการขายทอดตลาดและการโอนสิทธิเรียกร้องมาใช้บังคับ

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๔. โจทก์ยื่นคำแถลงคัดค้านคำร้องของผู้ร้องว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับตราขึ้นโดยชอบโดยฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ และเนื่องจากประเทศตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ประสบปัญหา ซึ่งในพระราชกำหนดก็ได้แสดงถึงเหตุที่ต้องตราไว้ว่า เพื่อต้องการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานการณ์การดำเนินงานของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา ซึ่งเป็นเหตุเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงมิได้ตราขึ้นมาเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลหนึ่งบุคคลใด นอกจากนี้ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ต้องการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลมิให้ถูกจำกัด ซึ่งหากจะมีการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล รัฐต้องตรากฎหมายออกมาบังคับใช้ ซึ่งกฎหมายในที่นี้หมายถึง พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่นใด ดังนั้น รัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๘ จึงได้บัญญัติว่า “ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งในกรณีนี้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวก็เป็นกฎหมายชนิดหนึ่งและมีผลใช้บังคับได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ สิทธิต่างๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องในพระราชกำหนดต้องเป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของนายสุพจน์ รัชประพาฬอัคร ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายสุพจน์ รัชประพาฬอัคร ผู้ร้อง เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานตัวแทน ชื้อขายหลักทรัพย์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยเป็นลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) และเป็นหนี้ตามบัญชีเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์

(๓) ต่อมา โจทก์ได้รับซื้อและรับโอนทรัพย์สินของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โจทก์จึงได้รับมาซึ่งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลย และโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้หลายครั้ง แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยยื่นคำให้การในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๑ ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลแต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑

จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ครี และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ป.ร.ส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสองมิได้มีบทบัญญัติให้ยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการขายทอดตลาดและการโอนสิทธิเรียกร้องมาใช้บังคับ

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งส่งคำร้องของบริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ นายวิระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ และนายเสนอ ตระกูลสุข ที่ ๓ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐานสัญญากู้เงินตัวสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อบริษัทและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) โดยเป็นหนี้ตามสัญญากู้เงิน และเป็นหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงินกับบริษัทดังกล่าวสองฉบับ ทั้งนี้ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้สินทุกประเภทของจำเลยที่ ๑

(๓) ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยทั้งสามให้ร่วมกันชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยทั้งสามไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสาม

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ยื่นคำให้การในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ

ปรส. ซึ่งเป็นองค์การของรัฐ โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาดอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวทั้งสอง มิได้มีบทบัญญัติให้ยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการขายทอดตลาดและการโอนสิทธิเรียกร้องมาใช้บังคับ

๓. ผู้ร้องจึงขอให้ศาลแพ่งส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

๔. โจทก์ยื่นคำแถลงคัดค้านคำร้องของผู้ร้องว่า การตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดำเนินการถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และเป็นกรตราโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ กรณีผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา เป็นการประวิงคดี จึงขอให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

ศาลแพ่งส่งคำร้องของบริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๘๖/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท ไทยเทคนิคก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัล อัสวศิริสุข ที่ ๓ และนายสุเทพ เกริกกฤตยา ที่ ๔ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐานกั๊ย้มค่าประกัน และเรียกค่าเสียหาย เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๘๖/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อบริษัทและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ได้ยอมตนเข้าผูกพันค้ำประกันหนี้ที่จำเลยที่ ๑ มีต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว จำเลยได้เป็นหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ย

(๓) ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนาเครดิต จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และโจทก์ได้ติดตามทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสองให้ชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยยื่นคำให้การและโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ

ปรส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องและการขายทอดตลาด อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก

ศาลแพ่งส่งคำร้องของบริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด และนายชัชวาล อัสวศิริสุข ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๕๕/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ว่า

๑. กองทุนรวมเกมมาแคปปีตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท อี.ที.เอ็ม.คอนส์ (๑๕๕๕) จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัชวาล อัสวศิริสุข ที่ ๓ นางงามนิศย์ พยุงกิจสมบัติ ที่ ๔ และนายประเสริฐ อุดมมังกร ที่ ๕ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐานกั๊ยืมและค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๕๕๕/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอน สิทธิทรัพย์สินของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สิน ถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการ กองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อบริษัทและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยมีจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้

(๓) โจทก์ได้ซื้อสิทธิทรัพย์สินเชื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระ บัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบัน การเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ก็ได้แจ้งการรับโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งห้าชำระหนี้

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำให้การในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในมาตรา ๓ บัญญัติให้เพิ่มเติมความเป็นมาตรา ๒ ทวิ ของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ความว่า “พระราชกำหนดนี้ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ปรส. ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐ โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้อง และการขายทอดตลาด อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก

ศาลแพ่งส่งคำร้องของนายชัชวาล อัสวศิริสุข ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า

๑. กองทุนรวมเกมม้าแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท พรหมมหาราชแผ่นดินทอง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัชวาล อัสวศิริสุข ที่ ๓ และนายวรวิทย์ วีรบรรพพงศ์ ที่ ๔ เป็นจำเลย ในความผิดฐานคำขอให้รับอวัลต์ตัวแลกเงิน ตัวแลกเงิน และสัญญาค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ ความว่า

(๑) โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

(๒) จำเลยที่ ๑ เป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุน นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) โดยขอสินเชื่อในรูปแบบของการขอให้อาวัดตัวแลกเงินจากบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ มีจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ยินยอมผูกพันตนเข้าทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ ๑ และตกลงยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม

ต่อมาบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ ได้ใช้เงินตามภาระการรับอ่าวัดตัวแลกเงินและได้มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามขอให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ให้ชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย ต่อมาธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งให้ปิดกิจการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร ฯ และนำสินทรัพย์ ตราสารหนี้และสินเชื่อต่างๆ ออกขายทอดตลาด โดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการขายโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวจาก ปรส. และได้รับโอนสิทธิเรียกร้องทั้งปวงในทรัพย์สิน หนี้สิน และหลักประกันของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันด้วย และตามพระราชกำหนดดังกล่าว มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ ถือว่าโจทก์ได้บอกกล่าวการโอนโดยชอบและมีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๒๔ ต่อปี อย่างไรก็ตามโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสี่ชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสี่

๒. ผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๓ ยื่นคำให้การสรุปเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ว่า

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของปรต. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องและการขายทอดตลาด อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

๓. ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย รวม ๒ ประเด็น คือ

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี และมาตรา ๓๐ จัตวา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

คำร้องทั้งเก้าคำร้อง ผู้ร้องทั้งเก้าขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นเดียวกัน จึงสมควรให้รวมคำร้องทั้งเก้าคำร้องเข้าด้วยกัน และพิจารณาวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

พิเคราะห์แล้ว ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยรวมสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ ซึ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่าผู้ร้องโต้แย้งเกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมายไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ไม่ได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ได้

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ในประเด็นที่สองนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวอีก

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ